

[Oluf Pedersen.]

valget, men det gjorde man desværre ikke, og derfor kan man heller ikke klage over, at der stadig væk er Uro om Sagen.

Hvad angaar Det frie Folkepartis Forslag til Beslutning om Tiltale ved Rigsretten mod Landbrugsministeren for hans Embedsførelse, er det for det første stillet som Angreb paa en Skrivelse til Justitsministeriet af 31. Juli 1935, som dette lod gaa videre til Retten, og hvori Landbrugsministeren tolkede sin Opfattelse. Jeg mener, det var urigtigt, at Landbrugsministeren foretog dette Skridt, men paa den anden Side maa jeg indrømme, at jeg kan ikke se, at der foreligger noget, han kan straffes for.

Den anden Begrundelse for Rigsretstiltale mod Landbrugsministeren søges i Betalingen af Eksportørernes Sagsomkostninger. Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget var her inde paa en Sammenligning mellem Alberti og Landbrugsminister Bording. Jeg synes, at denne Sammenstilling, i det hele taget dette at nævne de to Navne i denne Forbindelse, er ganske uberettiget og meningsløs, fordi det er ganske givet, at der for Landbrugsministerens Vedkommende ikke er nogen som helst Tale om personlig Fordel. Det ærede Medlem burde derfor have holdt sig for god til at nævne det andet Navn i denne Forbindelse.

Men dertil vil jeg føje, at jeg ikke kan se, at Eksportørerne har været sagesløse, og jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at Udvalget havde Sagfører baade for Eksportørerne og de øvrige Medlemmer, antaget til at varetage deres Interesser som Udvalgsmedlemmer, og disse Sagsomkostninger blev naturligvis dækket af Landbrugsministeriet. Men foruden denne Sagfører fandt Udvalgets Medlemmer det nødvendigt at have en Sagfører til at varetage deres Interesser som Eksportører, deres private Interesser, og det var jo ligetil, at det i Dommen blev ordnet saaledes, at de ikke fik dækket disse Sagsomkostninger.

Jeg mener, at det er ganske urigtigt, at man bagefter har ladet det offentlige dække disse Omkostninger. Jeg er her uenig med alle dem, der har talt, med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget; jeg er uenig med det ærede Medlem Hr. Vanggaard og det ærede Medlem Hr. Fibiger, der mente, at man kunde have ordnet det blot ved at tage Pengene af Statskassen i Stedet for af den særlige Kasse. Det er efter min Mening ganske givet, ogsaa naar Dommen skulde respekteres, at Eksportørerne burde have haft

Lov til selv at betale deres privat engagerede Sagfører, medens det offentlige betalte den Sagfører, der var engageret til at varetage baade Eksportørernes og de andre Medlemmers Interesser.

I denne Sag staar det for mig saaledes, at der kunde være Tale om, at Landbrugsministeren havde et parlamentarisk Ansvar, og jeg mener, at hvis Landbrugsministeren i de Forhold, der er berørt, ikke har været i god Tro, ja, saa kunde det maaske nok kræve Ministerens Afgang. Der er her Grund til at spørge den højtærede Landbrugsminister, om Ministeren var klar over, at Udvalgets Redegørelse af 27. Oktober 1934 var, som det er sagt i Østre Landsrets Døm af 13. November 1936, urigtig og misvisende, eller om det er saadan, at den højtærede Minister ligesom vi andre er blevet holdt for Nar ved den Erklæring, som blev afgivet af Eksportudvalget. Jeg mener, at vi fra Rigsdagens Side maa kunne kræve at faa klar Besked om, hvorvidt Landbrugsministeren ligesom vi andre ikke har vidst bedre, eller Landbrugsministeren i Virkeligheden har givet Rigsdagen forkert Besked.

Kendte den højtærede Minister disse Forhold og gav Rigsdagen forkert Besked, mener jeg, at man burde drage Konsekvensen deraf, nemlig at lade Ministeren falde. Men hvis det ikke er rigtigt, hvis Landbrugsministeren ikke har vidst bedre, saa burde Ministeren give Rigsdagen en Undskyldning, fordi vi har faaet forkert Besked, og derefter burde han henvende sig til Udvalget og sørge for, at Udvalgets Medlemmer nedlagde deres Mandater. Jeg mener, at dette er den eneste rigtige Vej, naar der er afgivet en offentlig Erklæring, som er urigtig og misvisende. En saadan offentlig Erklæring kan man ikke finde sig i bliver tolereret.

Derimod mener jeg ikke, at der er Grundlag for at rejse Rigsretstiltale mod Landbrugsministeren, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, hvilke Bestemmelser i Straffeloven det er, han ønsker at faa Landbrugsministeren straffet efter. Det ærede Medlem nævnte Problemet om en Ministeransvarlighedslov, og hvilke Forslag der i sin Tid har været fremsat til en saadan Lov. Men man kan dog vel ikke tænke sig, at Landbrugsministeren skulde dømmes efter et Lovforslag, som ikke er vedtaget.

Jeg mener, man maa have Besked paa, hvad det i det hele taget er, der er Meningen med en Rigsretsanklage, om der er nogen som helst Baggrund for at faa Ministeren dømt. Der staar nok i Grundlovens § 14,